

TEISINGUMO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2009 m. rugsėjo 3 d.*

Byloje C-535/06 P

dėl 2006 m. gruodžio 22 d. pagal Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Moser Baer India Ltd, įsteigta Niu Delyje (Indija), atstovaujama *dikigoros* K. Adamantopoulos ir solisitoriaus R. MacLean,

apeliantė,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Europos Sąjungos Tarybai, atstovaujamai J.-P. Hix, padedamo *Rechtsanwalt* G. Berrisch,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

* Proceso kalba: anglų.

palaikomai

Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos H. van Vliet ir T. Scharf, nurodžiusios adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

Committee of European CD-R and DVD+/-R Manufacturers (CECMA), buvusio *Committee of European CD-R Manufacturers (CECMA)*, įsteigto Kelne (Vokietija),

įstojusioms į bylą šalims pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas K. Lenaerts, teisėjai T. von Danwitz, R. Silva de Lapuerta, E. Juhász ir G. Arestis (pranešėjas),

generalinė advokatė V. Trstenjak,
posėdžio sekretorė K. Sztranc-Sławiczek, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2008 m. liepos 10 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2008 m. spalio 2 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,

priima šį

Sprendimą

- ¹ Savo apeliaciniu skundu *Moser Baer India Ltd* prašo panaikinti 2006 m. spalio 4 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo sprendimą *Moser Baer India prieš Tarybą* (T-300/03, Rink. p. II-3911, toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo šis atmetė jos ieškinį dėl 2003 m. birželio 2 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 960/2003, įvedančio nuolatinį kompensacinių mokesčių Indijos kilmės įrašomųjų kompaktinių diskų importui (OL L 138, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas liet. k., 11 sk., 46 t., p. 250, toliau – ginčijamas reglamentas), panaikinimo tiek, kiek jis taikomas ieškovei.

Teisinis pagrindas

- ² 1997 m. spalio 6 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 2026/97 dėl apsaugos nuo subsidijuoto importo iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 288, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas liet. k., 11 sk., 10 t., p. 78, toliau – pagrindinis reglamentas) reglamentuojamos antisubsidinės procedūros.

3 Šio reglamento 5 straipsnyje nurodyta:

„Kompensuotinos subsidijos dydžio apskaičiavimas

Šiame reglamente kompensuotinių subsidijų dydis skaičiuojamas subsidijos gavėjui suteiktos naudos išraiška, nustačius, kad tokios naudos suteikta subsidijavimo tyrimo laikotarpiu. <...>“

4 Pagrindinio reglamento 7 straipsnio 3 dalyje pateikiamos bendrosios tokio skaičiavimo nuostatos:

„Jei subsidija gali būti susieta su ilgalaikio turto įsigijimu arba būsimu įsigijimu, kompensuotinos subsidijos suma skaičiuojama išdėstant subsidiją visam laikotarpiui, atspindinčiam įprastinį tokio turto nuvertėjimo laiką atitinkamoje pramonėje. <...> “

5 Pagrindinio reglamento 8 straipsnyje skelbiama:

„Žalos nustatymas

<...>

2. Žala nustatoma remiantis ją patvirtinančiais įrodymais ir objektyviai kartu ištyrus:

a) subsidijuoto importo kiekį ir poveikį panašių prekių kainoms Bendrijos rinkoje;

ir

b) tokio importo nulemtus padarinius Bendrijos pramonei.

3. Vertinant subsidijuoto importo kiekį, reikia atsižvelgti į tai, ar smarkiai išaugo subsidijuotas importas apskritai arba palyginti su gamyba ar suvartojimu Bendrijoje. Vertinant subsidijuoto importo poveikį kainoms, reikia apsvarstyti, ar subsidijuotas importas yra pateikiamas daug mažesnėmis kainomis nei Bendrijos pramonės panašios prekės kaina, arba, ar toks importas turėjo kitokį poveikį – gerokai nusmukdė kainas arba smarkiai trukdė kainoms kilti, kaip kad būtų atsitikę kitomis aplinkybėmis. Jokie iš šių veiksmų nėra būtinai lemiami.

<...>

I - 7098

5. Nagrinėjant subsidijuoto importo padarinius aptariamai Bendrijos pramonei, reikia iširti visus svarbius atitinkamos pramonės būklę rodančius ekonominius veiksnius ir rodiklius, tokius, kaip pramonės pastangos atsigauti po subsidijavimo ir dempingo praeityje padaryto poveikio, kompensuotinių subsidijų sumų dydis, esamas ir galimas prekybos, pelno normos, produkcijos, rinkos dalies, produktyvumo, investicijų grąžos, galingumų naudojimo sumažėjimas, Bendrijos kainas nulemiantys veiksniai, esamas ir galimas neigiamas poveikis pinigų apyvartai, gamybos priemonėms, užimtumui, uždarbiui, augimui, galimybėms sukaupti kapitalą ir pritraukti investicijas; o žemės ūkyje, ar padidėjo našta vyriausybinėms paramos programoms. Šis sąrašas nėra išsamus, be to, jokie iš išvardytų veiksnių nėra būtinai lemiami.

6. Pateikus visus šio straipsnio 2 dalyje minimus svarbius įrodymus turi būti aišku, kad subsidijuotas importas daro žalą, kaip apibrėžta šiame reglamente. O konkrečiau, turi būti aišku, kad pagal 3 dalį apibrėžtas kiekis ir (arba) kainos sukėlė 5 dalyje nurodytus padarinius Bendrijos pramonei ir kad šie padariniai yra tokie rimti, jog juos galima klasifikuoti kaip esminius.

7. Taip pat turi būti nagrinėjami ir kiti be subsidijuoto importo žinomi veiksniai, kurie tuo pat metu daro žalą Bendrijos pramonei, kad būtų užtikrinta, jog šių veiksnių padaryta žala nepriskiriama subsidijuotam importui pagal šio straipsnio 6 dalį. Veiksniai, kuriuos būtų galima svarstyti šiuo atveju, yra šie: nesubsidijuoto importo kiekiai ir kainos, paklausos sumažėjimas ar vartojimo tendencijų pokyčiai, prekybos apribojimai ir konkurencija tarp trečiosios valstybės ir Bendrijos gamintojų, technologijos pažanga, Bendrijos pramonės produktyvumo ir eksporto veiksmingumo plėtra.

<...> “

6 Pagal pagrindinio reglamento 15 straipsnio 1 dalies trečiąjį sakinį kompensuojamojo muto dydis neturi viršyti apskaičiuoto kompensuotinų subsidijų dydžio ir turi būti mažesnis nei bendras kompensuotinų subsidijų kiekis, jei tokio mažesnio muto pakaks atitaisyti žalą Bendrijos pramonei.

7 Pagrindinio reglamento 28 straipsnyje numatyta:

„Vengimas bendradarbiauti

1. Tais atvejais, kai bet kuri suinteresuota šalis atsisako sudaryti galimybių gauti informaciją, kitokiu būdu nesuteikia reikalingos informacijos per šiame reglamente nurodytą laiką arba smarkiai kliūdo atlikti tyrimą, preliminarios ar galutinės, teigiamos ar neigiamos išvados gali būti padarytos pagal turimus faktus.

Išsiaiškinus, kad bet kuri suinteresuota šalis pateikė melagingą ar klaidingą informaciją, tokios informacijos nepaisoma ir gali būti pasiremta turimais faktais.

Suinteresuotos šalys išpėjamos apie vengimo bendradarbiauti padarinius.

<...>

I - 7100

3. Suinteresuotos šalies pateiktos informacijos paisoma netgi tada, kai ji nėra visais atžvilgiais tobula, jeigu tokie trūkumai nesukelia pernelyg didelių sunkumų padaryti pagrįstai tikslių išvadą, jeigu tokia informacija yra pateikta laiku ir gali būti patikrinta, taip pat jeigu šalis stengėsi kiek galėdama.

4. Nepriėmus įrodymų ar informacijos, juos pateikusiai šaliai nedelsiant pranešamos priežastys ir sudaroma galimybė per nurodytą laiką pateikti tolesnius paaiškinimus. Nusprendus, kad paaiškinimai yra nepatenkinami, tokių įrodymų ar informacijos atmetimo priežastys atskleidžiamos ir išdėstomos išvadose.

5. Jeigu darant sprendimus, taip pat ir skaičiuojant kompensuotinių subsidijų dydį, remiamasi šio straipsnio 1 dalies nuostatomis ir skunde pateikta informacija, tokia informacija tikrinama, jei taip yra praktiška ir pagal tyrimo trukmės apribojimus įmanoma, lyginant ją arba su kitų nepriklausomų šaltinių pateikta informacija, kaip antai paskelbtais kainoraščiais, oficialia importo statistika, muitinės deklaracijomis; arba su tyrimo metu iš kitų suinteresuotų šalių gauta informacija.

6. Jeigu suinteresuota šalis vengia bendradarbiauti arba bendradarbiauja nevisiškai ir dėl to nepateikiama svarbi informacija, rezultatai tai šaliai gali būti ne tokie palankūs, kaip tuo atveju, jei ji būtų bendradarbiavusi tinkamai.“

Faktinės bylos aplinkybės

8 Faktinės ginčo aplinkybės skundžiamo sprendimo 8–14 punktuose išdėstytos taip:

„8. Ieškovė yra Indijoje įsteigta bendrovė, gaminanti įvairių formų laikmenas, įskaitant įrašomuosius kompaktinius diskus (toliau – CD-R).

9. *Committee of European CD-R Manufacturers (CECMA)* pateikus skundą, 2002 m. gegužės 17 d. [Europos Bendrijų] Komisija pradėjo Indijos kilmės CD-R importo antisubsidinę procedūrą (OL C 116, p. 4).

10. 2003 m. kovo 4 d. laiške Komisija ieškovei nurodė faktines aplinkybes ir pagrindinius motyvus, kuriais remdamasi ketino siūlyti įvesti nuolatinius kompensacinius mokesčius. Komisijos pripažintą subsidiją sudarė ieškovės importuotos įrangos atleidimas nuo muitų. Apskaičiuodama subsidijos dydį Komisija ją paskirstė trejų metų laikotarpiui pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 3 dalį. Pranešime buvo nurodytas ketinimas apmokestinti 10 % kompensaciniu mokesčiu.

11. Ieškovė atsakė į šį pranešimą dviem 2003 m. kovo 19 d. laiškais, užginčydama, pirma, subsidijos dydžiui apskaičiuoti naudotą metodą ir, antra, žalą bei jos atsiradimo priežastis.

12. Dviem 2003 m. balandžio 9 d. laiškais Komisija, pirma, atmetė ieškovės argumentus dėl žalos bei dėl priežastinio ryšio ir, antra, nusiuntė ieškovei papildomą pranešimą, kuriame iš naujo apskaičiavo subsidiją, paskirstydama ją 4,2 metų laikotarpiui. Papildomame pranešime nurodytas ketinimas apmokestinti 7,3 % kompensaciniu mokesčiu.

13. 2003 m. balandžio 14 d. laišku ieškovė iš naujo užginčijo subsidijos dydžio skaičiavimą. 2003 m. gegužės 5 d. laišku Komisija išsiuntė ieškovei papildomus apskaičiavimo paaiškinimus. Į šį laišką ieškovė atsakė 2003 m. gegužės 9 d., pateikdama papildomų pastabų.

14. Remdamasi 2003 m. gegužės 20 d. priimtu [Europos Bendrijų] Komisijos pasiūlymu, <...> Taryba priėmė [ginčijamą reglamentą]. Šis reglamentas nustatė nuolatinį 7,3 % kompensacinį mokestį Indijos kilmės įrašomųjų kompaktinių diskų importui.“

Ieškinys Pirmosios instancijos teisme ir skundžiamas sprendimas

- 9 Ieškiniu, kurį Pirmosios instancijos teismo kanceliarija gavo 2003 m. rugpjūčio 29 d., ieškovė paprašė panaikinti ginčijamą reglamentą nurodydama penkis pagrindus, susijusius, pirma, su importuoto turto įprastos nuvertėjimo trukmės nustatymu apskaičiuojant subsidijos dydį ir, antra, su žalos bei priežastinio ryšio vertinimu.

- 10 2004 m. sausio 23 d. Pirmosios instancijos teismo nutartimi Komisijai buvo leista įstoti į bylą palaikyti Tarybos reikalavimų.

- 11 2005 m. balandžio 18 d. Pirmosios instancijos teismo nutartimi *Committee of European CD-R Manufacturers (CECMA)*, tapusiai *Committee of European CD-R and DVD+/-R Manufacturers (CECMA)*, buvo leista įstoti į bylą palaikyti Tarybos reikalavimų.
- 12 Taryba, palaikoma Komisijos ir CECMA, paprašė atmesti ieškinį ir priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.
- 13 Skundžiamo sprendimo 27–116 punktuose Pirmosios instancijos teismas atmetė pirmąjį pagrindą, susijusį su pagrindinio reglamento 5 straipsnio, 7 straipsnio 3 dalies ir 11 straipsnio 1 dalies pažeidimu ir akivaizdžia įprastos turto nuvertėjimo trukmės vertinimo klaida. Šis pagrindas buvo padalytas į dvi dalis, susijusias, pirma, su nuvertėjimo trukme susijusių įrodymų vertinimo ir, antra, su teisės į gynybą ir pareigos motyvuoti pažeidimu vertinant įprastą turto nuvertėjimo trukmę. Antroji dalis savo ruožtu buvo padalyta į penkis kaltinimus: dėl turto priskyrimo prie liejimo formų ir neatsižvelgimo į ieškovės apskaitos informaciją, dėl atsižvelgimo į ieškovės pelningumą ir investicijas, dėl mažėjančios vertės apskaičiavimo metodo naudojimo ir tariamai neobjektyvaus skaičiavimo pobūdžio.
- 14 Dėl pirmojo pagrindo antros dalies antrojo kaltinimo, t. y. neatsižvelgimo į ieškovės apskaitos informaciją, skundžiamo sprendimo 73–79 punktuose Pirmosios instancijos teismas nurodė:

„73. Galiausiai ieškovė tvirtina, kad turto priskyrimas prie liejimo formų kategorijos nesusijęs su visu nagrinėjamu turtu, ir apie tai ji informavo Komisiją 2003 m. balandžio 14 d. laišku.

74. Taryba atsikerta į šį teiginį nurodydama, kad pagrindžiant jį pateikta informacija buvo nesuderinama su kitais atliekant tyrimą gautais duomenimis ir dėl to į minėtą teiginį nebuvo galima atsižvelgti.
75. Iš dokumentų, šalių pateiktų atsakant į Pirmosios instancijos teismo raštu pateiktą klausimą, matyti, kad pagrįsdama aptariamą teiginį ieškovė nurodė savo mokesčių deklaracijos informaciją apie tiriamąjį laikotarpį. Neginčijama, kad į šią deklaraciją įrašyto turto vertė neatitinka subsidijai apskaičiuoti naudotos jo vertės. Taryba nurodo, kad vien šių duomenų pagrindu institucijos negalėjo palyginti šio teiginio su kita atliekant tyrimą patikrinta informacija.
76. Tačiau ieškovė teigia, kad iš to išplaukiantis vertės dydžio skirtumas, kurį galima paaiškinti transportavimo ir įrengimo sąnaudų įtraukimu, netrukdyt Bendrijos institucijoms pastebėti, jog klasifikavimo pakeitimas nebuvo susijęs su visu importuotu turto.
77. Šiuo klausimu Taryba patikslino, kad Bendrijos institucijos neturėjo galimybės nustatyti tikslios liejimo formų kategorijai priskirto turto vertės, nes, pirma, ieškovė nepaaiškino savo turto klasifikavimo mokesčių deklaracijoje kriterijų ir, antra, ji nepateikė išsamaus ir patikrinti galimo savo turto sąrašo. Nesant šių duomenų Bendrijos institucijos neturėjo galimybės patikrinti skaičių, kuriuos ieškovė pateikė pagrįsdama savo teiginį.
78. Atsižvelgiant į pastaruosius argumentus, kurių ieškovė neginčijo Pirmosios instancijos teisme, reikia laikyti, kad ji nepateikė Bendrijos institucijoms įrodymų, kurie būtų leidę patikrinti jos teiginio tikslumą ir prireikus atsižvelgti į

tą atitinkamo turto dalį, kuri nebuvo priskirta liejimo formų kategorijai. Todėl vien šiuo teiginiu ieškovė negali ginčyti ginčijamame reglamente nurodyto įvertinimo.

79. Taigi Taryba galėjo, nepažeisdama pagrindinio reglamento 7 straipsnio 3 dalies, laikyti, kad nagrinėjamas turtas, finansinėje atskaitomybėje priskirtas liejimo formoms, į apskaitą taip pat turėjo būti įtrauktas kaip liejimo formos jo nuvertėjimo laikotarpiui nustatyti bei kad dėl to šis vertinimas nebuvo pagrįstas ieškovės apskaitoje esančia informacija. Be to, šiuo atžvilgiu ieškovė neįrodė pareigos motyvuoti pažeidimo.“

15 Pirmosios instancijos teismas taip pat atmetė trečiąjį pagrindą, susijusį su akivaizdžia vertinimo klaida ir pagrindinio reglamento 8 straipsnio 2 ir 6 dalių pažeidimu nagrinėjant žalos ir priežastinio ryšio įrodymus.

16 Dėl atsargų lygio vertinimo skundžiamo sprendimo 193–196 punktuose Pirmosios instancijos teismas konstatavo:

„193. Šiame kaltinime ieškovė teigia, kad Bendrijos pramonės atsargų raidos vertinimas yra akivaizdžiai klaidingas. Ji neginčija vertinime panaudotų skaičių, nurodytų ginčijamo reglamento 80 konstatuojamojoje dalyje, tačiau pažymi, kad šių skaičių pagrindu ginčijamo reglamento 103 konstatuojamojoje dalyje Taryba negalėjo daryti išvados, kad nagrinėjamoju laikotarpiu atsargų rodiklis gerokai pablogėjo.

194. Reikia priminti, kad šiuo atveju nagrinėtas laikotarpis buvo nuo 1998 m. iki tiriamojo laikotarpio pabaigos. Iš ieškovės neužginčytų duomenų darytina išvada, kad visu šiuo laikotarpiu Bendrijos pramonės atsargos smarkiai augo.

195. Šiuo atžvilgiu ieškovė neįrodė, kad atsargų rodiklio, išreikšto procentine dalimi nuo per laikotarpį pradedant 2000 m. pagamintos produkcijos, pagerėjimas galėjo pakeisti neigiamą tendenciją, konstatuotą visu nagrinėjamuju laikotarpiu. Iš tikrųjų iš ginčijamo reglamento 80 konstatuojamosios dalies matyti, kad atsargų lygis išliko aukštas visu nagrinėjamuju laikotarpiu ir akivaizdžiai išaugo 2001 m. pabaigoje, o tai sutapo su importo kiekių padidėjimu bei tiriamuoju laikotarpiu sudarė aukštą 15 % pagamintos produkcijos lygį.

196. Todėl šis kaltinimas yra nepagrįstas.“

17 Dėl importo kainų vertinimo skundžiamo sprendimo 201–207 punktuose Pirmosios instancijos teismas nusprendė:

„201. Importo kainų lygių vertinimas šiuo atveju yra pagrindinis veiksnys, pagrindžiantis išvadą dėl Bendrijos kainų dirbtinio sumažinimo ir žalos buvimo. Ši rodiklį Bendrijos institucijos išanalizavo ginčijamo reglamento 58–64 konstatuojamosiose dalyse remdamosi Eurostato duomenų bei ieškovės pateiktais skaičiais.

202. Dėl Eurostato duomenų institucijos pirmiausia nusprendė, kad nuo 2000 m. iki tiriamojo laikotarpio pabaigos kainos smarkiai sumažėjo – 59 %. Ieškovė ginčija

atsižvelgimą į 2000 m. duomenis motyvuodama tuo, kad importas vis dar buvo mažareikšmis. Tačiau šis argumentas jau buvo išnagrinėtas ir atmetas 170–175 punktuose.

203. Dėl ieškovės pateiktų skaičių analizės reikia priminti, kad jos rezultatai buvo labai panašūs į Eurostato duomenimis grindžiamos analizės rezultatus, t. y. kad kainos sumažėjo 54 %. Tačiau ieškovė teigia, kad šie skaičiai yra netikslūs.
204. Iš ginčijamo reglamento 62 konstatuojamojoje dalyje esančios lentelės matyti, kad 54 % susiję su kainų raida dvejais ieškovės finansiniais metais. Net darant prielaidą, kad 63 konstatuojamojoje dalyje nepakankamai tiksliai nurodyta, jog šis procentas atspindi raidą nuo 2000 m. iki tiriamojo laikotarpio, šis netikslumas taip pat nėra klaida. Iš prieš šią konstatuojamąją dalį pateiktos lentelės aiškiai matyti, kad ji susijusi su raida nuo finansinių 2000 m. iki tiriamojo laikotarpio. Todėl ieškovė neįrodė, kad jos pateikti skaičiai buvo netiksliai nurodyti.
205. Be to, nors ieškovės pateikti duomenys susiję su laikotarpiu, prasidedančiu 1999 m. balandžio 1 d., o Eurostato duomenys apima laikotarpį nuo 2000 m. sausio 1 d., tik dėl šios aplinkybės Tarybos išvada, kad Eurostato ir ieškovės duomenys parodo panašias tendencijas, dar netampa netikslūs. Ieškovė nenurodo, kad atsižvelgimas į kitą datą vertinant šiuos duomenis būtų galėjęs lemti kitokias išvadas importo kainų atžvilgiu.
206. Todėl ieškovė neįrodė, kad analizuojant importo kainas buvo padaryta faktinė ar kita akivaizdi vertinimo klaida.

207. Tad šis kaltinimas turi būti atmestas kaip nepagrįstas.“

- 18 Galiausiai skundžiamo sprendimo 260–279 punktuose Pirmosios instancijos teismas atmetė penktąjį ieškinio pagrindą, susijusį su pagrindinio reglamento 8 straipsnio 6 ir 7 dalių pažeidimu nagrinėjant patento savininko antikonkurencinių veiksmų poveikį, pateikdamas šiuos motyvus:

„260. Pagal nusistovėjusią teismų praktiką nustatydamas žalą Bendrijos institucijos privalo išnagrinėti, ar jų įrodinėjama žala iš tikrųjų lemia dempingo kainomis parduodamas arba subsidijuotas importas, ir atskirti ją nuo bet kurios žalos, atsiradusios dėl kitų veiksnių, pavyzdžiui, dėl Bendrijos gamintojams poveikį darančių antikonkurencinių veiksmų ([1992 m. birželio 11 d. Teisingumo Teismo sprendimo] *Extramet Industrie prieš Tarybą* [C-358/89, Rink. p. I–3813] 16 punktas ir [2001 m. rugsėjo 19 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo] *Mukand ir kt. prieš Tarybą* [T-58/99, Rink. p. II–2521] 39 ir 40 punktai).

261. Šiuo atveju iš bylos dokumentų matyti, kad skundą pateikusios Bendrijos pramonės vardu 2003 m. sausio 7 d. pateiktame paaiškinime buvo nurodyta, jog bendrovė CD-R patentų savininkė piktnaudžiavo dominuojančia padėtimi reikalaujama per didelių atskaitymų ir kad Europos gamintojai buvo išstumti iš rinkos dėl bylinėjimosi su šia bendrove. Šis pastebėjimas pramonės vardu pateiktas atsikertant į ieškovės teiginį, kad pritarimo skundai mastas pagrindinio reglamento 10 straipsnio 8 dalies prasme sumažėjo taip, jog nesiekė procedūros pradėjimui reikalaujamos ribos. Tą patį pastebėjimą tyrimo eigoje ieškovė pateikė nurodydama, kad tariamai antikonkurencinių veiksmų, įskaitant per didelių atskaitymų nustatymą, poveikis yra nagrinėtinas veiksnys nustatant žalą.

262. Šiame ieškinio pagrindė ieškovė teigia, kad Taryba neišnagrinėjo šio veiksnio, ginčijamo reglamento 135 konstatuojamojoje dalyje apsiribodama konstatavimu,

kad nagrinėjamas teiginys nebuvo patvirtintas jokia konkurencijos priežiūros institucijų atlikus tyrimą priimtu oficialiu sprendimu.

263. Šiuo atžvilgiu reikia pastebėti, kad iš ginčijamo reglamento 135 konstatuojamosios dalies nematyti, jog Bendrijos institucijos veiksmingai išnagrinėjo klausimą, ar nustatytos žalos nesukėlė nurodyti antikonkurenciniai veiksmai.
264. Taigi, jei šios konstatuojamosios dalies nepakanka tam, kad būtų paneigtas ieškovės nurodyto veiksnio poveikis, reikia pastebėti, kad atsakymas į klausimą, ar Taryba atsižvelgė į minėtą poveikį, vis dėlto turi būti išnagrinėtas atsižvelgiant į ginčijamame reglamente nurodytų motyvų visumą (šiuo klausimu žr. [1995 m. liepos 14 d. Pirmosios instancijos teismo] sprendimo *Koyo Seiko prieš Tarybą* [T-166/94, Rink. p. II-2129] 79 punktą).
265. Tačiau Taryba nurodo, kad ji atsižvelgė į šį veiksnių ginčijamo reglamento 134 konstatuojamojoje dalyje. Iš šios konstatuojamosios dalies matyti, kad Taryba bendrai išnagrinėjo atskaitymų už patentus mokėjimo poveikį konstatuodama, jog šis veiksnys nebuvo toks, kad nutrauktų priežastinį ryšį šioje byloje. Taryba teigia, kad šiuo konstatavimu ji taip pat atsakė į teiginį, jog atskaitymai buvo per dideli ir laikytini antikonkurenciniais veiksmais.
266. Šiuo atžvilgiu, nors 134 ir 135 konstatuojamosios dalys ir yra skirtinguose skirsniuose, t. y. „Atskaitymai patento savininkui“ ir „Kiti veiksniai“, iš šalių pateiktų argumentų matyti, kad abiejose iš jų yra ta pati bylos medžiagos informacija, susijusi su atskaitymais patento savininkui. Be to, šios konstatuojamosios dalys išdėstytos taip, kad jas reikia skaityti kartu dėl ginčijamo reglamento struktūros.

267. Todėl reikia atsižvelgti į išvadas, pateiktas 134 konstatuojamojoje dalyje, kad būtų išnagrinėta, ar Taryba atskyrė dėl ieškovės nurodytų antikonkurencinių veiksmų galbūt atsiradusią žalą.
268. Pirma, ieškovė ginčija šių išvadų reikšmę nurodydama, kad institucijos turėjo tiksliai įvertinti atskaitymų patento savininkui poveikį, jog galėtų padaryti išvadą, kad net jei atskaitymai patento savininkui nebūtų per dideli, Bendrijos pramonė būtų patyrusi žalą.
269. Šiuo atžvilgiu reikia pabrėžti, kad siekdamas paneigti išorinio veiksnio lemiamą poveikį Bendrijos institucijos turi išnagrinėti, ar minėtas poveikis buvo toks, kad nutrauktų priežastinį ryšį tarp nagrinėjamo importo ir Bendrijos pramonei padarytos žalos <...>. Tačiau šis nagrinėjimas nebūtinai reikalauja nustatyti tikslų nagrinėjamo veiksnio poveikį. Pakanka, kad Bendrijos institucijos konstatuotų, jog nepaisant šio išorės veiksnio, nagrinėjamo importo padaryta žala buvo didelė.
270. Šioje byloje Taryba pabrėžė, kad importas iš Indijos Bendrijos pramonei sukėlė didelę žalą, ypač dėl Bendrijos kainų dirbtinio sumažinimo. Ji paaikšino, kad net jei atskaitymai patento savininkui turėjo neigiamą poveikį Bendrijos pramonės pelnui, šis visiems rinkoje esantiems gamintojams poveikį turintis veiksnys buvo jau 1999 m., t. y. dar iki tol, kol importas išaugo. Todėl šis veiksnys negalėjo sukelti neigiamos Bendrijos gamintojų padėties raidos nuo 1999 metų. Atsižvelgdama į šiuos argumentus Taryba galėjo pagrįstai manyti, kad atskaitymų patento savininkui mokėjimas negalėjo turėti poveikio subsidijuojamo importo sukeltai žalai.
271. Taryba teisingai tvirtina, kad klausimo, ar atskaitymai patento savininkui buvo per dideli dėl patento savininko antikonkurencinių veiksmų, nagrinėjimas bet kuriuo atveju negali paneigti ankstesniame punkte minėtos išvados.

272. Taip pat reikia pastebėti, jog, skirtingai nuo situacijų, nagrinėtų bylose, kuriose priimti minėti sprendimai *Extramet prieš Tarybą* ir *Mukand ir kt. prieš Tarybą*, šioje byloje nurodomi antikonkurenciniai veiksmai nepriskirtini Bendrijos gamintojų veiksams. Taigi, siekdamas įvertinti šį poveikį šioje byloje, Bendrijos institucijos neturėjo nagrinėti, ar pati Bendrijos pramonė neprisidėjo prie patirtos žalos.
273. Antra, nurodydama minėtą sprendimą *Mukand ir kt. prieš Tarybą* ieškovė teigia, kad dėl dirbtinio kainų sumažinimo atsiradusi žala buvo įvertinta netinkamai, jei Bendrijos kainos buvo dirbtinai padidintos dėl per didelių atskaitymų patento savininkui.
274. Reikia priminti, kad bylos aplinkybės, kuriomis priimtas minėtas sprendimas *Mukand ir kt. prieš Tarybą*, buvo susijusios su veiksmais, turinčiais poveikį Bendrijos kainoms, o ne importuotų prekių kainoms. Šioje byloje Taryba nustatė, kad nagrinėjamus atskaitymus patento savininkui turėjo mokėti visi gamintojai, įskaitant ieškovę. Ieškovė neginčijo šių faktinių duomenų.
275. Taigi ginčijamo reglamento 134 konstatuojamojoje dalyje Taryba galėjo padaryti išvadą, kad nagrinėjamas išorės veiksnys negali paaiškinti Bendrijos ir Indijos kainų skirtumo bei kad dėl to jis nepaveikė kriterijų, į kuriuos atsižvelgta apskaičiuojant dirbtinio kainų sumažinimo lygį. Net jei atskaitymai patento savininkui būtų per dideli dėl antikonkurencinių veiksmy, šis veiksnys negalėtų paveikti šio įvertinimo.

276. Atsižvelgiant į šiuos argumentus, reikia laikyti, kad ieškovė neįrodė, jog vertindama žalą Taryba nepaneigė poveikio, atsiradusio dėl tariamai anti-konkurencinių veiksmų.

277. Tokiomis aplinkybėmis nebereikia priimti sprendimo dėl dublike ieškovės pateikto faktinio įrodymo priimtimumo, t. y. 2003 m. rugpjūčio 3 d. Komisijos pranešimo spaudai, aprašančio tyrimą dėl EB 81 ir EB 82 straipsnių taikymo tipinei licencinei sutarčiai dėl tam tikrų rūšių CD. Iš tikrųjų iš ieškovės argumentų matyti, kad šis įrodymas buvo pateiktas siekiant pagrįsti teiginį, jog Bendrijos institucijos žinojo apie nagrinėjamą veiksnį. Tačiau ji nepaiškino, kaip šis pranešimas galėjo pagrįsti argumentą, kad tas veiksnys galėjo nutraukti priežastinį ryšį šioje byloje.

278. Todėl penktąjį ieškinio pagrindą reikia atmesti.

279. Iš viso to, kas išdėstyta, darytina išvada, kad reikia atmesti visą ieškinį ir todėl nėra reikalo priimti sprendimą dėl subsidiariai Tarybos pateiktų reikalavimų.“

Šalių reikalavimai

20 Savo apeliaciniu skundu *Moser Baer India Ltd* prašo Teisingumo Teismo:

— panaikinti skundžiamą sprendimą,

— patenkinti pirmojoje instancijoje pateiktus reikalavimus, t. y. panaikinti ginčijamą reglamentą tiek, kiek jis taikomas apeliantei, ir

— priteisti iš Tarybos bylinėjimosi šioje instancijoje ir pirmojoje instancijoje išlaidas.

21 Taryba ir Komisija prašo Teisingumo Teismo:

— atmesti apeliacinį skundą ir

— priteisti iš apeliantės bylinėjimosi abejose instancijose išlaidas.

Dėl apeliacinio skundo

- 22 Savo apeliaciniam skundui pagrįsti apeliantė nurodo tris pagrindus: pirma, nuoseklumo ir tyrimo rūpestingo atlikimo principų pažeidimą, susijusį su skundžiamo sprendimo 73–79 punktuose nurodytais motyvais; antra, tikrinant atliktą tyrimą Pirmosios instancijos teismo padarytą akivaizdžią tam tikrų skundžiamo sprendimo 193–196 ir 201–206 punktuose minimų žalos aplinkybių vertinimo klaidą; trečia, neatsižvelgimą į kitų žinomų veiksmų pagrindinio reglamento 8 straipsnio 7 dalies prasme sukeltą žalą skundžiamo sprendimo 260–278 punktuose konstatuojant žalos faktą.

Dėl apeliacinio skundo priimtimumo

- 23 2008 m. birželio 6 d. laišku Taryba informavo Teisingumo Teismą, kad priėmė 2007 m. spalio 30 d. Reglamentą (EB) Nr. 1293/2007, panaikinantį antidempingo muitus, nustatytus Reglamentu (EB) Nr. 1050/2002 Taivano kilmės įrašomųjų kompaktinių diskų importui, ir nustatantį muitų grąžinimo ar atsisakymo juos išieškoti sąlygas bei panaikinantį kompensacinius muitus, nustatytus Reglamentu (EB) Nr. 960/2003 Indijos kilmės įrašomųjų kompaktinių diskų importui, leidžiant juos grąžinti arba atsisakyti juos išieškoti bei nutraukiantį tyrimą dėl šių diskų importo (OL L 288, p. 17). Taryba teigia, kad priėmus Reglamentą Nr. 1293/2007, nebeliko nagrinėjamos bylos dalyko.
- 24 Reikia priminti, kad Teisingumo Teismas gali savo iniciatyva nurodyti, jog bylos šalis nėra suinteresuota inicijuoti arba tęsti apeliacinį procesą dėl vėliau už Pirmosios instancijos teismo sprendimą atsiradusio įvykio, galinčio pašalinti neigiamą poveikį apeliantui, ir šiuo pagrindu pripažinti apeliacinį skundą nepriimtiniu arba praradusiu dalyką. Apelianto suinteresuotumui pateikti apeliacinį skundą reikia, kad sėkminga apeliacinio proceso baigtis galėtų būti naudinga jį pradėjusiai šaliai (žr. 1995 m. spalio 19 d. Sprendimo *Rendo ir kt. prieš Komisiją*, C-19/93 P, Rink. p. I-3319, 13 punktą ir 2008 m. balandžio 8 d. Nutarties *Saint Gobain Glass Deutschland prieš Komisiją*, C-111/99 P, Rink. p. I-727, 48 punktą).

- 25 Nagrinėjamu atveju vis dėlto reikia pažymėti, jog apeliančės suinteresuotumo pasiekti, kad skundžiamas sprendimas, o netiesiogiai ir ginčijamas reglamentas būtų panaikinti, nepaneigia to, kad šis reglamentas nebesukels pasekmių ateityje. Pats panaikinimas gali turėti teisinių padarinių, nes visų pirma juo gali būti užkirstas kelias Bendrijos institucijoms vėl imtis neteisėtų veiksmų (šiuo klausimu žr. 1986 m. birželio 24 d. Sprendimo *AKZO Chemie ir AKZO Chemie UK prieš Komisiją*, 53/85, Rink. p. 1965, 21 punktą).
- 26 Be to, kaip savo išvados 37 punkte nurodė generalinė advokatė, panaikintas ne visas ginčijamas reglamentas ir jis toliau galioja kompensaciniams muitams, surinktiems iki 2006 m. lapkričio 4 dienos.
- 27 Tokiomis aplinkybėmis Teisingumo Teismas negali konstatuoti, kad apeliacinis skundas neteko savo dalyko.

Dėl esmės

Dėl pirmojo pagrindo

- 28 Pirmuoju pagrindu apeliančė tvirtina, kad Pirmosios instancijos teismas nesilaikė, nors privalėjo, nuoseklumo ir rūpestingo tyrimo atlikimo principų nuspręsdamas, kad Bendrijos institucijų veiksmai pripažįstant visą jos turtą į liejimo formų kategoriją perkvalifikuotu turtu ir paskirstant už jį suteiktas subsidijas lyg turto nuvertėjimo trukmė būtų 4,2 metai, buvo teisėti.

- 29 Taryba tvirtina, kad šis pagrindas nepriimtinas, nes apeliantė ginčija Pirmosios instancijos teismo konstatuotus faktus ir Teisingumo Teisme nurodo naują pagrindą, kurio nekėlė pirmojoje instancijoje, t. y. nuoseklumo principo ir, kiek tai susiję su turto priskyrimu prie liejimo formų kategorijos, gero administravimo principo pažeidimus.
- 30 Komisija mano, kad šis pagrindas nepriimtinas, nes juo Teisingumo Teismo prašoma peržiūrėti Pirmosios instancijos konstatuotus faktus, nors neteigiama, kad šis teismas būtų iškraipęs įrodymus.
- 31 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką iš EB 225 straipsnio ir Teisingumo Teismo statuto 58 straipsnio pirmosios pastraipos matyti, jog tik Pirmosios instancijos teismas turi kompetenciją, pirma, konstatuoti faktus, išskyrus atvejus, kai jo konstatuotų aplinkybių neatitiktis tikrovei matyti iš jam pateiktos bylos medžiagos, ir, antra, įvertinti šiuos faktus. Taigi, Pirmosios instancijos teismui konstatavus ar įvertinus faktus, pagal EB 225 straipsnį Teisingumo Teismas turi kompetenciją patikrinti Pirmosios instancijos teismo pateiktą teisinį šių faktų ir jais remiantis padarytų teisinių išvadų įvertinimą (žr., be kita ko, 2006 m. balandžio 6 d. Sprendimo *General Motors prieš Komisiją*, C-551/03 P, Rink. p. I-3173, 51 punktą; 2008 m. gegužės 22 d. Sprendimo *Evonik Degussa prieš Komisiją*, C-266/06 P, 72 punktą ir 2008 m. gruodžio 18 d. Sprendimo *Coop de France bétail et viande ir kt. prieš Komisiją*, C-101/07 P ir C-110/07 P, 58 punktą).
- 32 Taigi Teisingumo Teismas neturi kompetencijos nei konstatuoti faktų, nei iš principo nagrinėti įrodymų, kuriais Pirmosios instancijos teismas rėmėsi pagrįsdamas šiuos faktus. Jeigu šie įrodymai buvo gauti teisėtai, paisyta bendrųjų teisės principų ir procesinių normų, taikomų įrodinėjimo naštos paskirstymui ir įrodymų tyrimui, tik Pirmosios instancijos teismas gali nustatyti jam pateiktos medžiagos vertę. Taigi šis įvertinimas pats savaime, išskyrus šių įrodymų iškraipymo atvejus, nėra teisės klausimas ir todėl nepatenka į apeliacinio skundo pagrindu atliekamos Teisingumo Teismo peržiūros taikymo sritį (žr., be kita ko, minėto sprendimo *General Motors prieš Komisiją* 52 punktą; minėto sprendimo *Evonik Degussa prieš Komisiją* 73 punktą ir minėto sprendimo *Coop de France bétail et viande ir kt. prieš Komisiją* 59 punktą).

- 33 Be to, reikia priminti, kad iškraipymas turi būti akivaizdžiai matomas iš byloje esančių dokumentų, neatliekant faktų ir įrodymų vertinimo iš naujo (žr., be kita ko, minėto sprendimo *General Motors prieš Komisiją* 54 punktą; minėto sprendimo *Evonik Degussa prieš Komisiją* 74 punktą ir minėto sprendimo *Coop de France bétail et viande ir kt. prieš Komisiją* 60 punktą).
- 34 Kita vertus, atsakymas į klausimą, ar Pirmosios instancijos teismas iš minėtų faktų pagrįstai galėjo padaryti išvadą, kad Bendrijos institucijos nepažeidė nei rūpestingumo, nei motyvavimo pareigų, yra teisės klausimas, kuriam taikoma apeliacinio skundo pagrindu atliekama Teisingumo Teismo peržiūra (žr. 1997 m. lapkričio 20 d. Sprendimo *Komisija prieš V*, C-188/96 P, Rink. p. I-6561, 24 punktą; 2005 m. birželio 28 d. Sprendimo *Dansk Rørindustri ir kt. prieš Komisiją*, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P–C-208/02 P ir C-213/02 P, Rink. p. I-5425, 453 punktą ir 2008 m. lapkričio 6 d. Sprendimo *Nyderlandai prieš Komisiją*, C-405/07 P, Rink. p. I-8301, 44 punktą).
- 35 Nagrinėjamu atveju apeliantė kritikuoja Pirmosios instancijos teismą, kad jis, pirma, nesilaikė nuoseklumo ir rūpestingo tyrimo atlikimo principų, nes nenurodė jokios materialinės ar procesinės teisės normos teigdamas, kad Taryba turėjo teisę atsizvelgti į viso turto priskyrimo prie liejimo formų kategorijos aplinkybę taikydama 4,2 metų nuvertėjimo laikotarpį. Taip apeliantė ginčija būdą, pagal kurį Pirmosios instancijos teismas įvertino jos teiginį, nurodytą skundžiamo sprendimo 73 punkte, kad turto priskyrimas prie liejimo formų kategorijos nesusijęs su visu nagrinėjamu turtu.
- 36 Šiuo atžvilgiu iš skundžiamo sprendimo ir konkrečiai iš jo 75–78 punktų matyti, kad Pirmosios instancijos teismas atsizvelgė į ieškovės teiginį bei aplinkybes, kurias bylos šalys nurodė atsakydamos į raštu pateiktą klausimą dėl turto priskyrimo prie liejimo formų, ir padarė išvadą, kad ieškovė nepateikė Bendrijos institucijoms įrodymų, kuriais remdamosi šios būtų galėjusios patikrinti jos teiginių teisingumą, todėl ji negali ginčyti ginčijamame reglamente pateikto įvertinimo.

- 37 Todėl argumentą, kad Pirmosios instancijos teismas pažeidė nuoseklumo ir rūpestingo tyrimo atlikimo principus reikia atmesti kaip nepagrįstą.
- 38 Apeliantės argumentą, kuriuo ji ginčija Pirmosios instancijos teismo faktų įvertinimą remdamasi tuo, kad skundžiamo sprendimo 75, 77 ir 78 punktuose nurodytos aplinkybės pakankamai parodo, jog Bendrijos institucijos negalėjo tiksliai apskaičiuoti turto, priskirto prie liejimo formų kategorijos, vertės, reikia pripažinti nepriimtiniu, nes juo siekiama peržiūrėti konstatuotus faktus, o Teisingumo Teismas neturi tokios kompetencijos apeliaciniame procese.
- 39 Be to, apeliantė teigia, viena vertus, kad nenustačiusios subsidijos dydžiui apskaičiuoti būtinų aplinkybių Bendrijos institucijos turėjo aiškiai remtis pagrindinio reglamento 28 straipsniu. Kita vertus, ji patvirtina, kad, atsakydama į raštu Pirmosios instancijos teismo pateiktą klausimą, ji parodė, remdamasi Bendrijos institucijų nurodyta informacija, mokesčių deklaracijos priede pateiktais duomenimis ir pasitelkusi nuvertėjimo skaičiavimus, kad Bendrijos institucijos žinojo arba galėjo nesunkiai sužinoti, jog prie liejimo formų nepriskirta arba į jas neperklasifikuota turto dalis sudarė 23 % viso importuoto turto.
- 40 Šiuo atžvilgiu reikia pažymėti, kad, kaip matyti iš Procedūros reglamento 113 straipsnio 2 dalies ir 116 straipsnio 1 dalies, ieškinyje nenurodyti nauji pagrindai negali būti pareiškiami apeliaciniame skunde (žr. 1992 m. birželio 19 d. Sprendimo *V. prieš Parlamentą*, C-18/91 P, Rink. p. I-3997, 21 punktą ir 2000 m. lapkričio 23 d. Sprendimo *British Steel prieš Komisiją*, C-1/98 P, Rink. p. I-10349, 47 punktą).
- 41 Nagrinėjamu atveju pagrindinio reglamento 28 straipsnio pažeidimą, grindžiamą nepakankamu atsižvelgimu į jos mokesčių deklaracijoje pateiktą informaciją konstatuojant, kad ne visas subsidijuotas turtas buvo perklasifikuotas į liejimo formų kategoriją, apeliantė pirmą kartą nurodė tik pateikdama skundą Teisingumo Teismui.

Todėl reikia konstatuoti, kad šis argumentas yra naujas ir nepriimtinas šiame apeliaciniame procese.

42 Dėl argumento, kad iš ieškovės pateiktų įrodymų Bendrijos institucijos tariamai žinojo neperklasifikuoto į liejimo formas subsidijuoto turto sudaromą proporciją, reikia konstatuoti, kad juo siekiama naujo faktų įvertinimo, o tai, nesant teiginių apie įrodymų iškreipimą, nepatenka į Teisingumo Teismo kompetencijos apeliaciniame procese ribas.

43 Darytina išvada, kad reikia atmesti visą apeliacinio skundo pirmąjį pagrindą.

Dėl antrojo pagrindo

44 Apeliantė tvirtina, kad Pirmosios instancijos teismas padarė akivaizdžią faktų, į kuriuos atsižvelgiant apskaičiuota žala, vertinimo klaidą. Šis antrasis pagrindas sudarytas iš dviejų dalių, susijusių su klaidingu žalos veiksmių, t. y., pirma, CD-R importo iš Indijos lygio ir, antra, Bendrijos pramonės atsargų lygio, vertinimu.

— Dėl pirmosios dalies

45 Dėl klaidingo CD-R importo iš Indijos lygio vertinimo apeliantė pateikia tris argumentus. Pirma, ji ginčija Pirmosios instancijos teismo išvadą, kad Bendrijos institucijos pagrįstai atmetė jos teiginį, jog nagrinėjamiems duomenims gauti Eurostato taikyta statistikos formulė yra nepatikima esant nedideliems kiekiams. Šie duomenys,

apimantys informaciją apie tam pačiam „KN kodui“ priklausančius CD-R bei kelis kitus panašios rūšies produktus, gauti pritaikius Bendrijos CD-R pramonės parengtą formulę. Be to, kadangi apelianė vienintelė eksportuoja CD-R iš Indijos į Europos Sąjungą, jos pačios duomenys yra vienintelis patikimas šaltinis importo kiekiams ir vertei nustatyti.

- 46 Antra, apelianė mano, jog Bendrijos institucijų išvada, kurią patvirtino Pirmosios instancijos teismas, kad remiantis tiek Eurostato duomenimis, tiek apelianės finansiniais duomenimis gaunami labai panašūs rezultatai, yra klaidinga. Iš apelianės duomenų matyti, kad 2000 m. išaugusi jos eksporto kaina išliko iki pat tiriamojo laikotarpio pabaigos. Tačiau ši išvada neatitinka Eurostato duomenų, kuriais remiantis konstatuotinas 59 % dydžio kainų kritimas.
- 47 Trečia, apelianė tvirtina visą laiką ginčijusi tai, kad vertindama importo kainų lygius Taryba atliko tinkamus palyginimus, ir nurodo, kad pasirinkusios kitą tiriamojo laikotarpio pradžios datą Bendrijos institucijos neabejotinai būtų padarusios visiškai kitokią išvadą. Todėl Pirmosios instancijos teismo išvada, kad ieškovė neteigia, jog atsižvelgimas į kitą datą vertinant šiuos duomenis būtų galėjęs lemti kitokias išvadas dėl CD-R importo iš Indijos kainų, yra netiksli.
- 48 Taryba, kurią šiuo klausimu palaiko Komisija, teigia, kad savo antrojo pagrindo pirma dalimi apelianė ginčija išvadas, kuriomis Pirmosios instancijos teismas patvirtino ginčijamame reglamente nurodytų faktų tikslumą. Todėl ši antrojo pagrindo dalis pripažintina nepriimtina.
- 49 Reikėtų priminti nusistovėjusią teismo praktiką, pagal kurią iš EB 225 straipsnio, Teisingumo Teismo statuto 58 straipsnio pirmosios pastraipos ir Teisingumo Teismo procedūros reglamento 112 straipsnio 1 dalies c punkto matyti, kad apeliaciniame skunde reikia aiškiai nurodyti prašomo panaikinti sprendimo kritikuojamus elementus

ir teisinius argumentus, kuriais konkrečiai pagrindžiamas šis prašymas (žr., be kita ko, 2005 m. kovo 3 d. Sprendimo *Biegi Nahrungsmittel ir Commonfood prieš Komisiją*, C-499/03 P, Rink. p. I-1751, 37 punktą; 2006 m. spalio 26 d. Sprendimo *Koninklijke Coöperatie Cosun prieš Komisiją*, C-68/05 P, Rink. p. I-10367, 54 punktą bei 2007 m. gegužės 15 d. Nutarties *Ricosmos prieš Komisiją*, C-420/05 P, 64 punktą).

- 50 Todėl apeliacinis skundas, kuriame tik pakartojami ar pažodžiui atpasakojami Pirmosios instancijos teisme pateikti ieškinio pagrindai ir argumentai, įskaitant pagrįstus faktinėmis aplinkybėmis, kurias Pirmosios instancijos teismas aiškiai atmetė, neatitinka iš pirmesniame punkte paminėtų nuostatų kylančių motyvavimo reikalavimų (žr., be kita ko, minėto sprendimo *Biegi Nahrungsmittel ir Commonfood prieš Komisiją* 38 punktą; minėto sprendimo *Koninklijke Coöperatie Cosun prieš Komisiją* 54 punktą ir minėtos nutarties *Ricosmos prieš Komisiją* 71 punktą). Toks apeliacinis skundas iš tikrųjų yra paprasčiausias prašymas peržiūrėti Pirmosios instancijos teisme pareikštą ieškinį, o tai nepatenka į Teisingumo Teismo kompetencijos sritį (2000 m. liepos 4 d. Sprendimo *Bergaderm ir Goupil prieš Komisiją*, C-352/98 P, Rink. p. I-5291, 35 punktas bei 2003 m. rugsėjo 30 d. Sprendimo *Eurocoton ir kt. prieš Tarybą*, C-76/01 P, Rink. p. I-10091, 47 punktas).
- 51 Nagrinėdamas ieškinio trečiojo pagrindo pirmąjį kaltinimą Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 142–190 punktuose atsakė į ieškovės argumentą, jau minėtą 145 punkte, jog Eurostato 1998–2000 metų duomenys yra nepatikimi dėl to, kad „KN kodas“ apima kelis kitus nei CD-R produktus. Kadangi minėtų kitų produktų kiekis nurodytas tonomis, ieškovė teigia, kad, siekiant nustatyti importuotų CD-R kieki, Eurostato duomenims reikėjo taikyti matematinę formulę. Tačiau dėl labai nedidelių kiekių tokia formulė statistiškai būtų nepatikima. Į tai Pirmosios instancijos teismas savo sprendimo 171 punkte atsakė, kad ieškovė nepateikė jokie įrodymo, pagrindžiančio jos teiginį, jog siekiant gauti nagrinėjamus duomenis Eurostato duomenims pritaikyta statistikos formulė yra nepatikima esant nedideliems kiekiams.
- 52 Nagrinėdamas ieškinio trečiojo pagrindo trečiąjį kaltinimą skundžiamo sprendimo 201–206 punktuose Pirmosios instancijos teismas vertino tik importo kainų lygius. Šiuo pirmojoje instancijoje pateiktu trečiuoju kaltinimu ieškovė teigė, pirma, kad išvadą

apie importo kainos sumažėjimą Bendrijos institucijos grindė nesvarbiais ir nepatiki-
mais 1998–2000 metų duomenimis. Antra, apeliantė mano, jog aplinkybė, kad importo
kainos buvo analizuojamos remiantis ir jos pateiktais skaičiais, šiuo atžvilgiu nieko
nereiškia, nes Bendrijos institucijos neadekvačiai pateikė nagrinėjamus duomenis.

53 Skundžiamo sprendimo 203 punkte Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad
ieškovės pateiktų skaičių analizės rezultatai labai panašūs į Eurostato duomenimis
grindžiamos analizės rezultatus, t. y. kad kainos sumažėjo 54 %. Pagrįsdamas šią išvadą
ir atmesdamas ieškovės teiginį, kad šie skaičiai yra netikslūs, Pirmosios instancijos
teismas nurodo ginčijamo reglamento 61–62 konstatuojamąsias dalis, kuriose
Bendrijos institucijos palygino Eurostato duomenis su ieškovės pateiktais skaičiais ir
remdamosi jais padarė panašias išvadas apie atitinkamą laikotarpį.

54 Tokiomis aplinkybėmis reikia konstatuoti, kad antrojo pagrindo pirmos dalies pirmi du
argumentai pripažintini nepriimtinais, nes tai iš tikrųjų yra paprasčiausias prašymas
peržiūrėti faktų vertinimą nenurodant skundžiamame sprendime padarytos teisės
klaidos.

55 Kaip apeliacinio skundo antrojo pagrindo pirmos dalies trečiąjį argumentą apeliantė
nurodo tai, kad ji nuo pat pradžių tvirtino, kad kitos tiriamojo laikotarpio pradžios datos
pasirinkimas būtų aiškiai lėmęs kitokias Bendrijos institucijų išvadas. Savo ieškinio,
pateikto pirmojoje instancijoje, 101 punkte ji nurodė, jog tai, kad ginčijamame
reglamente Taryba atliko reikšmės neturintį importo kainų lygių palyginimą, parodo,
kad Bendrijos institucijos buvo neobjektyvios arba bent jau kad padaryta akivaizdi
importo iš Indijos kainų tendencijų vertinimo klaida.

56 Taryba tvirtina, kad šiuo pirmojoje instancijoje pateikto ieškinio punktu daroma nuoroda ne į ieškovės pateiktus, bet į Bendrijos institucijų surinktus skaičius. Todėl net darant prielaidą, kad ši apeliantės nuoroda į savo ieškinį pirmojoje instancijoje yra argumentas, kuriuo siekiama pagrįsti teiginį, kad pasirinkus kitą datą, nuo kurios reikia atsižvelgti į ieškovės pateiktus duomenis, būtų padarytos kitokios išvados, jis šio teiginio niekaip nepagrindžia, nes skundžiamo sprendimo 205 punkte pavartoti žodžiai „šie duomenys“ nedaro nuorodos į ieškovės duomenis.

57 Skundžiamo sprendimo 205 punkte Pirmosios instancijos teismas konstatavo, kad nors ieškovės pateikti duomenys susiję su laikotarpiu, prasidedančiu 1999 m. balandžio 1 d., o Eurostato duomenys apima laikotarpį nuo 2000 m. sausio 1 d., tik dėl šios aplinkybės Tarybos išvada, kad Eurostato ir ieškovės duomenys rodo panašias tendencijas, dar netampa netiksli. Jis padarė išvadą, kad ieškovė nenurodė, jog atsižvelgimas į kitą datą vertinant šiuos duomenis būtų galėjęs lemti kitokias išvadas dėl importo kainų. Todėl Pirmosios instancijos teismas nusprendė, jog ieškovė neįrodė, kad analizuojant importo kainas buvo padaryta faktinė ar kitokia akivaizdi vertinimo klaida.

58 Šia analize atsakoma į pirmojoje instancijoje apeliantės iškeltus argumentus dėl pasirinktos tiriamojo laikotarpio pradžios datos ir importo kainų lygių palyginimų. Pirmosios instancijos teismo išvados šiais klausimais pateikiamos skundžiamo sprendimo 170–178 ir 201–207 punktuose. Tačiau pirmojoje instancijoje apeliantė nekėlė argumento dėl momento, nuo kurio reikia atsižvelgti į Bendrijos institucijoms jos pačios pateiktus duomenis. Todėl, kaip savo išvados 110 punkte nurodė generalinė advokatė, šis argumentas apeliacinėje instancijoje laikytinas nauju ir nepriimtiniu, o Pirmosios instancijos teismo negalima kritikuoti neišsprendus šio klausimo skundžiamame sprendime.

59 Todėl apeliacinio skundo antrojo pagrindo pirmos dalies trečią argumentą reikia atmesti kaip nepriimtina.

— Dėl antrosios dalies

- 60 Apeliacinio skundo antrojo pagrindo antroje dalyje apeliantė tvirtina, kad Pirmosios instancijos teismas padarė klaidą patvirtindamas ginčijamos reglamento 103 konstatuojamoje dalyje pateiktą Tarybos išvadą apie gerokai sumažėjusias Bendrijos pramonės atsargas. Apeliantė primena neginčijusi šiame reglamente nurodytų duomenų apie atsargas, nes jie paimti iš Bendrijos gamintojų pateiktos konfidencialios informacijos. Tačiau ji pabrėžia ginčijusi šio reglamento išvadą, kad atsargų lygio raida parodo Bendrijos pramonei padarytą žalą.
- 61 Apeliantė tvirtina, kad lyginant 1998 m. ir tiriamąjį laikotarpį Bendrijos pramonės gamyba išaugo 432 %, tačiau lyginant 2000 m. ir tiriamąjį laikotarpį atsargų lygis sumažėjo. Konstatuodamas, kad į 2001 m. pabaigą atsargų absoliuti reikšmė išaugo, Pirmosios instancijos teismas padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, nes neatsižvelgė į reikšmingą Bendrijos pramonės gamybos išaugimą ir tai, kad laikinas atsargų lygio padidėjimas sutapo su iš Indijos importuotų gaminių pateikimu į rinką.
- 62 Taryba, kurią šiuo klausimu palaiko Komisija, mano, kad apeliantė ginčija tik Pirmosios instancijos teismo atliktą ginčijamame reglamente nurodytų duomenų tikslumo įvertinimą. Taryba papildomai nurodo, kad Pirmosios instancijos teismo konstatuota aplinkybė apie absoliutų atsargų išaugimą faktiškai yra teisinga. Pasak Tarybos, absoliutus atsargų išaugimas buvo toks didelis, kad nuo 1998 m. iki tiriamojo laikotarpio pabaigos santykinis padidėjimas sudarė beveik 60 % (nuo 9,2 % iki 14,6 %), nepaisant Bendrijos pramonės gamybos augimo.
- 63 Iš skundžiamo sprendimo 193–195 punktų matyti, jog Pirmosios instancijos teismas pirmiausia padarė išvadą, kad ieškovė neabejoja ginčijamo reglamento 80 konstatuojamojoje dalyje nurodytais skaičiais. Toliau jis priminė, jog iš ieškovės neužginčytų

duomenų matyti, kad visą laiką nuo 1998 m. iki tiriamojo laikotarpio pabaigos Bendrijos pramonės atsargos smarkiai augo. Galiausiai jis nusprendė, jog ieškovė neįrodė, kad procentine dalimi nuo 2000 m. pagamintos produkcijos išreikšto atsargų rodiklio pagerėjimas galėjo pakeisti konstatuotą visam nagrinėjamam laikotarpiui būdingą neigiamą tendenciją.

- ⁶⁴ Kadangi apeliantė ginčija Pirmosios instancijos teismo pateiktą faktų vertinimą, reikia priminti 33 punkte jau cituotą teismo praktiką, pagal kurią iškraipymas turi būti akivaizdžiai matomas iš byloje esančių dokumentų, neatliekant faktų ir įrodymų vertinimo iš naujo. Nagrinėjamu atveju apeliantė tvirtina, kad Pirmosios instancijos teismo pateiktas įvairių jos nurodytų duomenų išaiškinimas neatitinka tikrovės, o nurodant absoliučiais skaičiais išreikštus atsargų rodiklius iškraipomi įrodymai.
- ⁶⁵ Tačiau, kaip savo išvados 127 punkte nurodė generalinė advokatė, tai, kad atsargų augimą Pirmosios instancijos teismas išreiškia absoliučiais rodikliais, negali būti laikoma įrodymų iškraipymu. Iš skundžiamo sprendimo 195 punkto matyti, kad Pirmosios instancijos teismas atsižvelgė ir į tai, kad ginčijamame reglamente Tarybos pateiktas atsargų lygio raidos įvertinimas taip pat buvo išreikštas santykiniais rodikliais. Dėl apeliantės argumento, kad laikinas atsargų lygio padidėjimas sutapo su iš Indijos importuotų gaminių pateikimu rinkai, konstatuotina, kad tai yra naujas faktinis argumentas, nepriimtinas apeliacinėje ginčo nagrinėjimo stadijoje.
- ⁶⁶ Apeliantės argumentas, kad skundžiamo sprendimo 195 punkte pateikdamas išvadą apie atsargų lygį Pirmosios instancijos teismas imasi kūrybinio aiškinimo, kurio ginčijamas reglamentas nepatvirtina, taip pat turi būti atmestas. Iš ginčijamo reglamento 80 konstatuojamosios dalies aiškiai matyti, kad procentais nuo CD-R gamybos apimties išreikštos atsargos tiriamuoju laikotarpiu siekė net 15 %.

- 67 Atsižvelgiant į tai, kas nurodyta, apeliacinio skundo antrojo pagrindo antra dalis laikytina nepriimtina.
- 68 Todėl apeliacinio skundo visą antrąją pagrindą reikia atmesti kaip nepriimtina.

Dėl trečiojo pagrindo

- 69 Apeliantė tvirtina, kad žalos įvertinimas, kurį reikia atlikti atskirai nuo priežastinio ryšio nustatymo, susijęs su pačios Bendrijos pramonės rezultatu, o pagrindinio reglamento 8 straipsnio 7 dalimi reikalaujama, kad atliekant tokį įvertinimą nebūtų atsižvelgiama į kitus veiksnius. Šiuo atžvilgiu apeliantė mano, kad Pirmosios instancijos teismas padarė vertinimo klaidą nusprenddamas, kad vertinant žalą apskaičiuotas tik skirtumas tarp Bendrijos kainų ir importo kainų. Kad būtų padaryta tokia išvada, būtina nustatyti priežastinį ryšį.
- 70 Apeliantė teigia, kad apskaičiuodamas Bendrijos pramonei padarytos žalos dydį Pirmosios instancijos teismas neatsižvelgė į per didelių mokesčių patento savininkams poveikį. Ji nurodo, kad žala padidėjo dėl dominuojančia padėtimi piktnaudžiaujančių patentų savininkų reikalaujamų per didelių mokesčių. Bendrijos institucijos neįrodė, kad net jeigu šie mokesčiai nebūtų per dideli, žala būtų atsiradusi, o jos dydis būtų buvęs toks pat.
- 71 Apeliantė nurodo, kad skundžiamo sprendimo 272 punkte Pirmosios instancijos teismas klaidingai nusprendė, jog minėtuose sprendimuose *Extramet prieš Tarybą* ir *Mukand ir kt. prieš Tarybą* nagrinėti pačių Bendrijos gamintojų antikonkurenciniai veiksmai, o skundžiamame sprendime nagrinėjami antikonkurenciniai veiksmai nepriskirtini Bendrijos gamintojams.

- 72 Apeliančės nuomone, svarbu ne tai, kad atliekant tokius antikonkurencinius veiksmus, kokie nurodyti byloje, kurioje priimtas minėtas sprendimas *Mukand ir kt. prieš Tarybą*, dalyvavo ir patys Bendrijos CD-R gamintojai, bet tai, kad tokie veiksmai paveikė šių gamintojų veiklos rezultatus, o vadovaujantis pagrindinio reglamento 8 straipsnio 7 dalimi tokių veiksmų sukeltą žalą reikia atskirti nuo subsidijuoto importo žalos.
- 73 Taryba tvirtina, kad apeliacinio skundo trečiasis pagrindas yra nepriimtinas ir bet kuriuo atveju nesvarbus. Ji atkreipia dėmesį į tai, kad apeliančė nenurodo konkrečios skundžiamo sprendimo išvados, kurią ginčija, ir Bendrijos teisės normos, dėl kurios pažeidimo kritikuoja Pirmosios instancijos teismą.
- 74 Iš nusistovėjusios Teisingumo Teismo praktikos Taryba daro išvadą, kad tarp subsidijuojamo importo ir Bendrijos pramonei padarytos žalos gali egzistuoti priežastinis ryšys net jei dėl importo atsiradę nuostoliai sudaro tik vieną iš keleto dėl kitų veiksmų atsiradusios žalos dalių. Analizuodamos priežastinį ryšį Bendrijos institucijos turi patikrinti, ar kiti žinomi žalos veiksniai nenutraukia šio ryšio tarp subsidijuojamo importo ir nustatytos žalos. Taip būtų, jei subsidijuoto importo poveikis būtų toks mažas, kad jo sukelta žala nebegalėtų būti laikoma didele.
- 75 Be to, ieškovės nurodyta sprendimo *Mukand ir kt. prieš Tarybą* išaiškinimo, kurį Pirmosios instancijos teismas pateikė skundžiamo sprendimo 272 punkte, kritika nepagrįsta. Apeliančė iškraipo šį skundžiamo sprendimo punktą sudarydama regimybę, kad Pirmosios instancijos teismas neišnagrinėjo jos argumento dėl per didelių mokesčių. Tačiau Pirmosios instancijos teismas išnagrinėjo šį argumentą skundžiamo sprendimo 270 punkte.
- 76 Be to, apeliančė neatskleidė, kuo blogas Pirmosios instancijos teismo atliktas mokesčių poveikio Bendrijos pramonei įvertinimas. Taryba nurodo, kad skundžiamo sprendimo 260–279 punktuose Pirmosios instancijos teismas atmetė argumentą, kad Taryba

neatliko šio poveikio įvertinimo, ir nusprendė, kad nereikia nustatyti tikslios šio poveikio apimties.

- 77 Komisija taip pat nurodo šio pagrindo nepriimtumą. Apeliantė iš tikrųjų siekia, kad Teisingumo Teismas iš naujo įvertintų faktus, tačiau neginčija pagrindinės Pirmosios instancijos teismo išvados, jog antikonkurenciniai veiksmai nepriskirtini Bendrijos gamintojams.
- 78 Dėl Bendrijos institucijų iškelto nepriimtumo pagrindo reikia priminti, kad iš minėtų nuostatų ir 49 punkte cituotos teismo praktikos matyti, jog apeliaciniame skunde reikia aiškiai nurodyti kritikuojamus prašomo panaikinti sprendimo elementus ir teisinius argumentus, kuriais konkrečiai pagrindžiamas šis prašymas.
- 79 Šiuo atveju apeliantė ginčija būtent skundžiamo sprendimo 272 punktą, kuriuo antikonkurenciniai veiksmai nepriskirti Bendrijos gamintojams. Šiuo pagrindu ji aiškiai nurodo kritikuojamus skundžiamo sprendimo elementus ir pateikia teisinių argumentų, kuriais siekia įrodyti, jog Pirmosios instancijos teismas padarė klaidą vertindamas, kaip Bendrijos institucijos taikė pagrindinio reglamento 8 straipsnio 7 dalį.
- 80 Todėl reikia atmesti argumentą dėl nepriimtumo, grindžiamą tuo, kad nenurodyta, kurie konkretūs skundžiamo sprendimo elementai yra kritikuojami.
- 81 Skundžiamo sprendimo 260 punkte Pirmosios instancijos teismas pagrįstai nusprendė, kad nustatydamos žalą Bendrijos institucijos privalo išnagrinėti, ar ją iš tikrųjų lemia subsidijuotas importas, ir atskirti ją nuo bet kurios žalos, atsiradusios dėl kitų veiksmų, pavyzdžiui, dėl Bendrijos gamintojams poveikį darančių antikonkurencinių veiksmų.

Skundžiamo sprendimo 263 punkte jis pripažįsta, kad iš ginčijamo reglamento 135 konstatuojamosios dalies nematyti, jog Bendrijos institucijos iš tikrųjų išnagrinėjo klausimą, ar nustatytos žalos nesukėlė nurodyti antikonkurenciniai veiksmai.

- 82 Taigi skundžiamo sprendimo 364–272 punktuose Pirmosios instancijos teismas išnagrinėjo, ar Taryba ignoravo dėl apeliančės nurodytų antikonkurencinių veikslių galėjusią atsirasti žalą.
- 83 Dėl mokesčių poveikio priežastiniam ryšiui skundžiamo sprendimo 269 punkte Pirmosios instancijos teismas teisingai pabrėžė, kad siekdamas paneigti išorinio veiksnio lemiamą poveikį Bendrijos institucijos turi išnagrinėti, ar minėtas poveikis buvo toks, kad nutrauktų priežastinį ryšį tarp nagrinėjamo importo ir Bendrijos pramonei padarytos žalos, šiuo klausimu darydamas nuorodą į skundžiamo sprendimo 232 punktą. Tačiau jis nurodė, kad šis nagrinėjimas nebūtinai reikalauja nustatyti tikslų nagrinėjamo veiksnio poveikį.
- 84 Po to Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 270 punkte patvirtino Tarybos išvadą, kad mokesčių mokėjimas negalėjo paveikti subsidijuoto importo sukeltos žalos, nes šie mokesčiai egzistavo dar iki šio importo išaugimo.
- 85 Reikia priminti, kad bendros prekybos politikos srityje, ypač kiek tai susiję su prekybos apsaugos priemonėmis, Bendrijos institucijos turi didelę diskreciją, nes privalo išnagrinėti sudėtingas ekonomines, politines ir teisines aplinkybes (žr. 2007 m. rugsėjo 27 d. Sprendimo *Ikea Wholesale*, C-351/04, Rink. p. I-7723, 40 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką bei 2008 m. vasario 28 d. Sprendimo *AGST Draht- und Biegetechnik*, C-398/05, Rink. P. I-1057, 33 punktą).

- 86 Iš nusistovėjusios teismo praktikos matyti, kad žalos Bendrijos pramonei nustatymas apima sudėtingų ekonominių aplinkybių vertinimą, todėl vykdant tokio vertinimo teisminę kontrolę reikia tik patikrinti, ar buvo laikytasi procedūros taisyklių, ar tikslios faktinės aplinkybės, kuriomis grindžiamas ginčytinas pasirinkimas, ar nepadaryta akivaizdi klaida vertinant šias aplinkybes ir ar nebuvo piktnaudžiauta įgaliojimais. Tai, be kita ko, taikoma tais atvejais, kai vykdant tyrimą dėl subsidijų siekiama nustatyti žalą Bendrijos pramonei sukėlusius veiksnius (žr. minėto sprendimo *AGST Draht- und Biegetechnik* 34 punktą).
- 87 Vertindamos žalą Taryba ir Komisija privalo išnagrinėti, ar jų ketinama patvirtinti žala iš tiesų atsirado dėl subsidijuoto importo, ir neatsižvelgti į dėl kitų veiksnių, be kita ko, pačių Bendrijos gamintojų elgesio, atsiradusią žalą (žr. minėto sprendimo *Extramet Industrie prieš Tarybą*, C-358/89, Rink. p. I-3813, 16 punktą ir minėto sprendimo *AGST Draht- und Biegetechnik* 35 punktą).
- 88 Šiuo atžvilgiu Bendrijos institucijos turi patikrinti, ar šių kitų veiksnių poveikis nebuvo toks, kad nutrauktų priežastinį ryšį tarp nagrinėjamo importo ir Bendrijos pramonei padarytos žalos. Jos taip pat turi patikrinti, ar dėl kitų veiksnių atsiradusi žala neįtraukta į pagal pagrindinio reglamento 8 straipsnio 7 dalį apskaičiuotą žalą ir ar taikomas kompensacinis muitas neviršija to, kas būtina subsidijuoto importo sukeltai žalai kompensuoti.
- 89 Akivaizdu, kad veiksmai, kurie tiesiogiai veikia Bendrijoje gaminamų produktų kainą, nagrinėjamu atveju – mokesčio patento savininkui mokėjimas, gali sukelti abejonių, pirma, dėl priežastinio ryšio tarp subsidijuoto importo ir žalos (šiuo klausimu žr. minėto sprendimo *AGST Draht- und Biegetechnik* 45–54 punktus) ir, antra, dėl žalos, kurią Bendrijos pramonė patyrė dėl dirbtinai sumažintų šio importo kainų, įvertinimo.

- 90 Pagrindinio reglamento 8 straipsnio 7 dalyje nurodyta, kad žinomi veiksniai, kiti nei subsidijuotas importas, taip pat nagrinėjami tam, kad būtų užtikrinta, jog šių veiksmių padaryta žala nebūtų priskirta subsidijuotam importui. Taigi šios normos tikslas nesuteikti Bendrijos pramonei didesnės nei būtina apsaugos.
- 91 Tačiau priežastinis ryšys tarp subsidijuoto importo ir Bendrijos pramonės patirtos žalos gali būti nustatytas, jei Bendrijos institucijos konstatuoja, jog, nepaisant šio išorės veiksnio, nagrinėjamo importo padaryta žala buvo didelė pagrindinio reglamento 8 straipsnio 1 dalies prasme. Kaip skundžiamo sprendimo 269 punkte konstatavo Pirmosios instancijos teismas, nagrinėjamu atveju siekiant nustatyti, ar išliko priežastinis ryšys tarp subsidijuoto importo ir Bendrijos pramonės patirtos žalos, Bendrijos institucijoms pakanka konstatuoti, jog, nepaisant šio išorės veiksnio, nagrinėjamo importo padaryta žala buvo didelė.
- 92 Šiuo atžvilgiu Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 270 punkte nusprendė, pirma, kad mokesčių patento savininkui veiksnys negalėjo turėti poveikio subsidijuojamo importo sukeltai žalai, nes šis veiksnys buvo dar prieš importui išaugant.
- 93 Antra, skundžiamo sprendimo 274 punkte Pirmosios instancijos teismas atsižvelgė į tai, kad tariamai antikonkurencinius mokesčius patento savininkui turėjo mokėti visi CD-R gamintojai, įskaitant ieškovę. Taigi ši tariamai antikonkurencinė praktika negali paneigti išvados, kad toks mokėjimas neturėjo poveikio žalai, kurią Bendrijos pramonė patyrė dėl subsidijuoto importo, nes ši praktika vienodai veikė Bendrijos ir importuotų gaminių kainas. Šis išorės veiksnys taip pat negalėjo paveikti Bendrijos ir nagrinėjamo importo kainų skirtumo. Taigi skundžiamo sprendimo 275 punkte Pirmosios

instancijos teismas padarė teisingą išvadą, kad Taryba galėjo manyti, jog net tariamai per dideli mokesčiai patento savininkui negalėjo turėti poveikio dirbtinio kainų sumažinimo lygio skaičiavimui, o ginčijamo reglamento 134 konstatuojamosios dalies išvada nėra nepagrįsta.

- 94 Iš to, kas išdėstyta, darytina išvada, kad nustatydamas žalą Pirmosios instancijos teismas pakankamai atskleidė, jog šie išorės veiksniai buvo atskiri ir nepriskirti subsidijuoto importo žalingam poveikiui.
- 95 Todėl reikia atmesti visą apeliacinio skundo trečiąjį pagrindą kaip nepagrįstą.
- 96 Nė vieno iš *Moser Baer India Ltd* nurodytų pagrindų nepripažinus pagrįstu, apeliacinį skundą reikia atmesti.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 97 Pagal Procedūros reglamento 69 straipsnio 2 dalį, taikomą apeliacinėse bylose pagal šio reglamento 118 straipsnį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to prašė. Kadangi Taryba prašė priteisti bylinėjimosi išlaidas iš *Moser Baer India Ltd* ir ši pralaimėjo bylą, iš pastarosios priteistinos bylinėjimosi šioje instancijoje išlaidos. Pagal šio reglamento 69 straipsnio 4 dalį, taip pat taikomą apeliacinėse bylose pagal tą patį 118 straipsnį, Komisija padengia savo patirtas bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendžia:

- 1. Atmesti apeliacinį skundą.**
- 2. Priteisti bylinėjimosi išlaidas iš *Moser Baer India Ltd.***
- 3. Nurodyti Europos Bendrijų Komisijai padengti savo bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.